

gik en Reform af den kommunale Bæftatning i Retning af Indførelsen af Indkomstskat og faa i Communerne. Det forekommer mig imidlertid ikke, at denne Betingelse egentlig kan figes at være nødvendig, men at man snarere, faaledes fom antydet af den høitærede Finanzminister, kunde gaee den modsatte Bei og lade Statens Indkomstskat blive en Bælleleder for en senere kommunal Indkomstskat. Jeg hører ikke til dem, der navnlig i dette Dieblif vilde ønske gennemført en Indkomstskat i Communerne. Communalbestyrelserne og Sogneraadene have for Dieblifket ved Eigning af Skat efter Formue og Leilighed en Skjønsfrihed, der vist er overmaade heldig, og fom kan komme til at udjevne mange Uligheder, fom vilde kunne finde Sted, hvis der var bestemte, faste Regler for Bæftatningen. Alle de, der kjende til Bæftatningen i Communerne, ville vist indrømme, at den Frihed, fom Sogneraadene have til at beskutte Formue og Leilighed efter et vist Skjøn, er bleven udøvet faa at fige efter den stigende Scalas Princip, allfaa til stor Lettelse for alle Smaa-folk, og navnlig er der en Stigen, indtil man har faaet alle Gaardmændene med; ndover denne Classe har Stigningen ikke væsentlig strakt sig, og det er netop det Punkt, hvor jeg troer, at der kan blive Tale om en berettiget Reform af den kommunale Bæftatning. Idet jeg har Ordet og er kommen til at tale om den kommunale Bæftatning, vil jeg fige, at jeg vilde kunne være med til at fremme endogfaa en temmelig gennemgribende Reform af den kommunale Bæftatning, ikke fordi jeg just mener, at der i dette Dieblif er en Nødvendighed eller en krævende Trang, om jeg faa maa fige, for Indførelsen af en Indkomstskat; men der findes dog Punkter i den kommunale Bæftatning, der visstelig trænge til Forandring. Jeg skal da først og fremmest nævne eet Punkt, fom i alle Communer har faa at fige vakt almindelig Utilfredshed, idet man ikke er istand til at ligne Skat paa de Behvere, fom ikke have deres Bopæl i Communen, men dog drive Næring der, og det ofte en meget betydelig Næring. Dette Forhold er jo navnlig i den senere Tid blevet paatakt og paaanket, faa at det er at haabe,

at der i dette Punkt, fom jeg gjerne vilde lægge det høie Thing paa Sinde, maa kunne finde en Forandring Sted. Det er jo ogsaa vist, at faalænge Sogneraadene og Communalbestyrelserne have Myndighed til efter et vist Skjøn at ligne paa Formue og Leilighed, vil der kunne finde mange Vilkaarligheder Sted, og at derfor en virkelig, efter faste Regler bestemt Indkomstskat maa være Noget, fom bør søges naaet i Fremtiden. Jeg er ogsaa overbevist om, at i det Dieblif, Statsindkomstskatten bliver overladt Communalbestyrelserne til Eigning, vil dette være det Middel, hvorigennem Indkomstskatten efterhaanden vil bane sig Bei til Communerne og, faalænge dette ikke er skeet, være en Rettesnor for deres Eigning paa Formue og Leilighed.

Det var kun disse Bemærkninger, jeg ønskede at gjøre med Hensyn til de to forskellige Grundbetragtninger, der her paatrænge sig. Hvad angaaer Lovforslaget, faaledes fom det foreligger, da kan jeg ganske slutte mig til de fleste af de Anker, der allerede ere anførte derimod. § 13 er faa ofte bleven kaldt Knudepunktet, og det er da ogsaa om den, at de fleste Bemærkninger have dreiet sig. Ansættelsen af Indtægten til 6 pCt. kan jeg ei heller Andet end ansee for meget overdreven. Det er ganske vist, at Landbrug giver en fast og solid Indtægt, men paa den anden Side er det ogsaa vist, at Ingen sætter sine Penge i Landeieendomme for at tjene paa dem. Det er i Grunden faa, at udenfor den egentlige Bondestand er det tildeels Liebhaberi at have Landeieendomme. Dette er en Erfaring, fom vistnok Alle have gjort, og fom tydeligt nok viser, at en Forrenning af 6 pCt. ikke vil kunne antages virkelig at finde Sted, og man vilde vistnok være dem taknemmelige, fom vare istand til at paavise Landeieendomme, der kunne give 6 pCt. i Rente. — Et andet Punkt, jeg vilde omtale, har ogsaa før været berørt; det er Udbraget af de 300 Rd. for Familiens eget Arbejde, en Post, fom ogsaa har været optagen i det tidligere Lovforslag. Her findes imidlertid ingen. Antydning af, at dette Beløb skulde kunne stige efter den Giendoms Værdi, hvorom der handles; her figes kun, at det ikke